

stole, ved den anden Væg et rustent Jernstativ med Vaskeindretning.

„Jeg tager dette her!“ sagde han straks, skønt der var saa koldt deroppe, at det dampede af hans Mund. „Og saa er De nok saa god at sørge for, at jeg faar lidt Aftensmad bragt herop. Fire Stykker bart Smørrebrød og en halv Flaske Hvidtøl. Men vil De sige i Køkkenet, at det skal være tykt Brød.“

Gubben bekiggede hans Paaklædning.

„De kan ellers godt spise nede i Restaurationen.“

„Nej, jeg ønsker at faa Maden bragt herop. Og uden nogen Ekstrabetaling. Det staar i Deres Annoncer.“

„Ja ja. Godt Ord igen, go'e Mand! Det maa De naturligvis selv om. — Hvad er Navnet?“

„Pastor Vestrup. Hvirring Strandhuse.“

Den Gamle stirrede.

„Er De Præst? ... Men vil Hr. Pastoren saa dog ikke hellere ha' Værelset nedenunder. Jeg tror nok, at De kan faa det for halvanden Krone. Jeg skal gaa ned og spørge Bestyreren.“

„Nej, jeg bliver her! Og Prisen er altsaa en Krone uden Ekstrabetalinger af nogen Art.“

„Ganske som Pastoren ønsker det,“ sagde den Gamle, der var bleven lutter Ydmyghed.

„Og saa var det fire Stykker bart og en halv Flaske Hvidtøl.“

„Jeg skal lige med det samme give Pigen Besked.“

„Og saa husker De nok — tykt Brød!“